

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben öv. Kirchnerne felvétel és rendezés iradjában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvetetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő: **Perjéssy Lajos.**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszömlálások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük penteken délig beküldeni.

IV. évfolyam.

Vasárnap 1895. évi Oktober 20-án.

42. szám.

Versecz 1895. október 19.

Élni és élni hagyni, — ez volt valamikor az uralkodó elv; élni mindenáron és mindenki ellenében, ma ez uralkodik. Az élet terheinél a legkevesebbet viselni, gyönyöreiből a legtöbbet meríteni, ez a mai életfilozófia. Nem is rossz. De mikor ez a világ nem az ember kényelmére és örömére van berendezve, hanem közel másfélszer millió van azért, hogy éljen és pedig ne csak az élet szenvedéseivel, hanem annak örömeivel is; és ezekhez az örömhöz mind igényt tart és tart teljes jussal, mivel pedig azt egyenlő részekbe fölosztani lehetetlen, a jussot mindenki a legnagyobb mértékben akarja maga javára érvényesíteni és beál az ugynevezett létért való küzdelem, mikor az emberek letapossák egymást, hogy magasabbra jussanak.

Mert hát ma ebben van a földi boldogság: fölfelé jutni. Nehogy valaki az eszményi felé való törekvést értse alatta, mint-hogy azt is piedesztálra helyezik a jámbor rajongók. Nem érti a fölfelé törekvés alatt ezt ma a reális élet, hanem a kapaszkodást, midőn létrául alkalmazza embertársait, kiket szívtelenül legázol és kész eldobni magától mindent, a mi jó, nemes, emberi, mint akadémikus terhet, mert a cél szentesíti az eszközt.

Nem akarunk mi világfájdalmat szenvedni, sem kétségbeesni az emberiség erkölcsi romlottsága fölött. Bizony-bizony mondjuk, — azaz hogy nem mi mondjuk, hanem

történelem bizonyítja, — hogy az emberiség sokkal szánandóbb erkölcsi állapotokban is leledzett, de a korabeli szellemi vakság nem botrányozott meg rajta.

De hát épen ez: a szellemi felvilágosultság, a műveltség általánosodása, a szellemi életben feltűnt erősebb világítás teszi ma kirívóvá azokat az erkölcsi hibákat, melyek a társadalom minden rétegében fennállanak és végkép kiölték azt az idyllikus világot, a melyet a költők olyan szépen tudtak versekbe szedni — a maguk fantáziájából.

A mai felvilágosultság és általánosabb műveltség keretébe nem illenek bele azok a foltok, melyek a társadalmi élet minden fázisában észlelhetők, melyek nyilván betegségi tünetek és pedig heveny fertőző betegségeké.

Ezért veszedelmes és azért, mert nem csak hogy nem védekezik ellene senki, hanem a legtöbb vad szenvedélyvel neki dobja magát, azután, ha egyszer a betegség megkapta, mint az alkoholtól mérgezett, annak fokozott élvezésében keres enyhülést, míg bele nem pusztul.

Ma a társadalmi réteg minden vonalán a saját helyzetével való elégedetlenség dominál. És ezen elégedetlenséggel szinte tünet mindenki. Mindenki magasabbra tekint és az ott képzelt boldogság után fut lihegve. És ha nem elég erősek a lábai, öklei, hogy utat nyisson és ösvényt gázoljon magának a «kancsalul festett egekbe», hát lerántja azt az eget magának és abba üt fészket.

És abban a csalódásban ringatja magát, hogy most magasabban van és a szerint is rendezkedik be.

Mindenki szeret legalább feltesttel tovább nyújtózkodni, a meddig a takarója ér; többnek látszani, mint a mi. Nem hasznos munkálkodás által, nem a cselekvés terén, hanem rátartóság és üres henezegéssel.

Ez az áram, melynek sodró árja a gyöngébbet elragadja, az erősebbet megintgatja, ez hullámozik most a társadalom minden rétegén keresztül, aztán kavargó örvényei el-elyelik azokat, kik gyöngébb károkkal eveznek, másokat pedig salakjával bepiszkol és azután kidobja a partra. Azok nyujtanak azután legszomorubb látványt. És legtöbbször azok, a kikkel egy árban uszott, a kiknek azonban erősebb volt a karuk, hogy ne csak tovább küzdjenek, de az áradat piszokját is másra hajtsák, ezek dobnak először követ rá és mutatnak ujjal annak tisztalanságára, hogy a figyelmet magukról elterjék. És kerül a szerencsétlent mint a belpoklost minden; míg végre jószívü czimborái pisztolyt ajándékoznak neki, hogy véget vessen vergődésének.

Még is csak jó egymás iránt az emberek. Jók és könyörületsek.

Mikor azután egy durranás az ajándékpisztolynak megtette a szolgálatot; korszorut tesznek a ravatalra, mert rehabilitálva van a legtisztább társadalmi fogalmak szerint. A temetési szertartás alatt pedig azt nézik, alattomban maguk között, kinek is kell most ismét olyan ajándékot küldeni, a

TÁRCZA.

Lombhulláskor.

— Elbeszélés. —

Írta: PASCU EMIL. (Vége).

Férje tudóvész volt s napról-napra, óráról-órára sorvasztotta a kór lassan, alig észrevehetően. Mikor a betegsége kezdődött, most hat éve, a szomszéd fürdőbe mentek. Teljes odaadással, egy mátyr önfeláldozásával ápolta azt a roskatag testet, melyből akkor mintegy láthatólag látszott tovaszalni a lélek.

Egyetlen kis fiuk volt, kit nem egy borzasztó éjszakán kellett a nehéz haldokló édes atya ágyához vinni, hogy attól örök bucsut vegyen. De aztán lassan újra elmúlt minden. A beteg javulni látszott, vig volt s néha azt mondta a feleségének, hogy váljanak el. Minek legyen talán hosszú-hosszu éveken át egy haldokló ápolója? S ő annál odadóbb önfeláldozóbb lett, hogy megmutassa, mily kevésbé esik rosszul a férjét ápolni. Gondtalannak látszott. Pedig hány átvirrasztott, álmatlan éjszakát szenvedett végig: hallgatva a szomszéd szobában férje nehéz, hörgő lélekzetvétele s megrettenve, ha néha egy kissé köhögni fuldoklani kezdett.

Igy ment ez addig, a míg egyszer egy délután, már maga sem emlékezett hogy — Dénes Béla hadnagyal megösmékedett.

Szívén találta ennek az erőteljes, villogó szemü fiatal embernek a látása... Belopta magát szívébe, egész valójába az a mély, férfias, zengő hang, mely oly édes volt, ha suttogott, s oly boldog reszketéssel töltötte el, ha hangsúlyosabban szólt. Nem tudott szabadulni e gondolatától. Kétségbeesetten küzdött önmaga ellen s képes lett volna a fiatal ember lábai elé borulni s könyörögni, hogy menjen, menjen innen, hagyja itt, mert érezte, hogy mindinkább erőt vesz rajta a bünös szenvedély, mely fenséges gyönyör volt szívének, ha önfelédtt pillanatokban átengedte magát hatalmának, de bünös, gonosz szenvedélylyé változott, ha visszatért újra abba a szobába, melyben összeroskadva, kiszáradva, viaszgán feküdt az, a kit férjének kellett tartania, míg csak egy sóhaj, egy végső lehellet magával nem ragadja lelkét!...

Befészkelte magát lelkébe e daemon s hatalmát, — melynek amugyis már gyenge volt ellentálni, — még növelte a hadnagy szerelmet esdeklő suttogása, csábos tekintete, szenvedélyes kitorései, s aztán érezte, hogy hiába küzd ellene s kábultan, erőtlenül engedte magát tovaragadni a bün minden gyönyörén és posványán keresztül, a merre csak az a két ölelő erős kar ragadta!...

A kis fürdön már koztudomásu lett a viszonyuk. Szinte megszokták őket együtt látni. A férjét sem gondozta már úgy, mint azelőtt s csak a szánalom s a fel-felébredő lelkiismeret

adta kezébe naponként az orvosságos üveget, s azok a mosolyok, melyek azelőtt oly igaz szívből fakadtak, — hogy a beteget néha felvidítsák, — most már hazudva voltak.

A fürdőidény végén újra visszajöttek a kis városba s pár hó mulva megszületett a bünös szerelem gyümölcse... Ez az ártatlan, kék szemü, öt esztendő lányka, ki „édes apának” szólítja azt az évek óta haldokló szerencsétlent, ki előtt nem maradhatott titok nejkének szenvedélye... Domonkos mindent tudott attól a perctől kezdve, a mint az a kis lány világra jött s Dénes Béla hadnagyot hirtelen áthelyezték a kis városból. Ót attól a perctől kezdve nemcsak a tudóvészesek élnivágyása kötötte e földhöz, hanem az a beteges, csenevész lelkében támadt vágy is, hogy egygyé tegye a maga kinos sorsát annak az asszonyak a sorsával. Nem zugalódott. Durva sem volt, de apró szélségeivel gunyos célzásaival borzasztóvá tudta tenni a szegény asszony életét...

Mikor Dénes főhadnagyot újra meglátta, a mint karcu, sugar alakjával, férfias járásával néha arra járt, a régi szenvedély hatványozva ébredt fel szívében, Szabadulni szeretett volna e körből, hol fogva tartotta egy tudóvész iszonyatos hörgése, fuldoklása. S bár minden hőrgés, lélekzetvétele s minden csépp vér kötelességére emlékeztette s lelkével bármint kellett is tusakodnia a lelkiismeret mardosásai ellen; mégis úgy érezte, hogy neki azt a másikat

ki közöttük elég érett lett arra, hogy lehulljon, mint a férges gyümölcs.

Hát nagyon, nagyon sok ilyen férges gyümölcs van most minden fajban és nemben.

Már a bölcsőben, a családi tradíciókból szedi magába a férget, mely abban kulminál, hogy az elődök sem dolgoztak, csak éltek és élveztek, mert van az emberiségnek egy osztálya, mely csak azért volt mindig és azért kell lenni ezután is.

Csak hogy nagyot fordul a föld. Megváltozott a világ. Az élet követelményekkel lép föl az egyén iránt. Ma nem elég lenni, hanem kell tenni is. A ki ezt a föld fordulást nem érzi és nem érti meg, kizökken és leesik.

Aztán rátaposnak azok, a kik sietnek. Pedig most nagyon sietnek az emberek, és nem vállalkoznak az irgalmas szamaritánus szerepére.

A kik így lehullottak, azok nem hagynak maguk után irt sem a térben, sem a szívekben. De egy-egy sebe heged a társadalomnak. Marad még úgy is sok, nagyon sok.

NAPI HIREK.

Személyi hir. Rudnai Nicolits Sándor főispán ő méltósága hivatalos ügyekben a múlt napokban Pancsovára utazott, honnan e hét közepe táján fog visszaérkezni.

Jubileum. Torontál vármegye több mint 800 tanítója nagy ünnepre készül. Negyven éves jubileumát akarja megünnepelni tanfelügyelőjének Steinbach Antal kir. tanácsosnak. Steinbachnak nagy érdemei vannak a magyarosítás körül. A vármegyében működése alatt több mint 100 magyar iskolát létesített. Erdeme az is, hogy egyszerű néptanítóból önjerejéből emelkedett fel e diszes állásra. Az érdemes tanfelügyelő jubileumára már megkezdték az előkészületeket.

Halálozás. Özv. Lengauerné szül. Reiter Mária úrnő élete 66-ik évében f. hó 16-án hosszabb szenvedés után elhunyt. A boldogult egyike volt a legelőkelőbb polgári családok általános tiszteletnek örvendő matronáinak. Elhunytat gyermekei, özvegy Riedl Ruprechtne, Ripplinger Fülöpné és Sirokay Albertné kívül ki-

kell szeretnie s hogy ez a szerelem s az az ember végzete! . . .

Ez adta kezébe a tollat akkor, mikor a főhadnagynak irt. Annak már par hete s azóta nem látta.

Választ sem kapott. De nem akarta s nem tudta vádolni. Aztán ezer mentsége van a szerető női szívnek még ott is, a hol más a hibát világosan, menthetetlen valóságban látja. Napról-napra várta nyitott ablakánál, hogy majd a főhadnagy arra jön s megszólítja. Minden kardcsörgésre dobogó szívvel tekintett ki az utcára s új reménnyel várt tovább, ha családott.

Szerette azt az embert szíve, lelke egész hevével s nem volt nap, óra perc, hogy rá ne gondoljon s képzeletben azon az édes ajkon ne csüggjön: mint egykor . . . öt év előtt.

A szobában csend volt s a félhomályban, a fal mellett kis ágyban, egy aranyhajú gyermek aludt s néha édes mosoly játszott ajkai körül. A szomszéd szobából áthallatszott a tudóvészés férj mély, darabos, szakgatott lélekzete . . .

IV.

A rokonok és ismerősök megkapták az értesítőt, hogy özv. Tapollczay Lászlóné, szül. Bánkfalvy Riza bárónő kedves és szép lányát, Ilopkát, eljegyezte viszolyai Dénes Béla, m. kir. honvéd főhadnagy.

Ilonka s a főhadnagy oly boldogok a mi-lyenek csak egymást ily hévvel szerető menyasszony és vőlegény lehetnek. Gyermekek lettek újra, a hogy gyermekké tesz a szerelem mindenkit.

Őszre járt az idő. A park fái kopaszodtak s a sárgult, száraz levelek már hullani kezdtek a fákról s ők néha némán, egymást átölelve, elmerengve nézték mint hull a egy-egy levél himbálódzva vagy forogva a többi közé.

Aztán eljátszották, — Isten tudja már hányadikszor, — újra azt a jelenetet, a mikor itt először szemben állottak egymással. Persze fél-szerepekkel.

A főhadnagy negyelyezett komolysággal

terjedt rokonság gyászolja. Aldás és béke poraira.

Jubileum. A temesvári magy. kir. állami főreáliskola a múlt csütörtökön ünnepelte meg fenállásának negyedszázados jubileumát. 1870. okt. 17-én a halhatatlan Báro Eötvös József közökt. miniszter nyitotta meg. Ez időben Temes vármegye területén csak egyetlen teljes középiskola volt, a temesvári főgymnásium, s a második középiskola felállítását nemzeti érdekek is követelték. A lefolyt negyedszázad alatt több mint 2000 tanuló iratkozott be a tanintézetbe. A jubileum lélekemelő ünnepélyek közt folyt le az intézet dísztermében. Dr. Laky Matyas igazgató magas szárnyalású fenkölt beszédet mondott és ismertette az intézet történetét. Perényi Adolf ünnepi odájának elszavalása után a volt tanulóársak nevében Stumpfohl Ede iparisk. igazgató tartott üdvözlő beszédet, a jelenlegi tanulók nevében egy VIII. oszt. tanuló beszélt. A helybeli áll. főreáliskola tanári testülete hosszabb sürgönyben gratulált a temesvári kollegáknak, kik a szép misziót teljesítő tanintézet felvirágoztatásán oly lelkesen fáradoznak.

Gordon jótékony czélhangversenye. Gordon Károly a nagynevű orosz tenor és soprán énekes Dr. Olteanu Zsófia, Szentgyörgyi Soós Gizella, Rezucha Lujza, Gettmann Maria és Gerdecz V. urhölgyek szíves közreműködése mellett f. hó 26-án hangversenyt fog rendezni a „szőlővenyige“ nagy termében. A tiszta jóvedelem felét, mint minden alkalommal, úgy itt is jótékony célra a „vörös kereszt egyesület“ és a „Szerb jótékony nőegylet“ javára fogja adni. Előadásairól nagy lelkesedéssel emlékeznek meg a hazai lapok, p. u. a „Bacskai Ellenőr“ így ír: Gordon Károly a nagynevű orosz tenor és soprán énekes, f. hó 25-én tartotta meg hangversenyét Palics fürdő zongoratermében bár kicsi, de a művészet iránt csakugyan érdeklődő közönség előtt. Gordon ur ritka művészetéről annyi sokat irtak a külföldi lapok, hogy fenomenális hangjáról újabb kritikát írni feleslegesnek tartom s csakis a reám gyakorolt pillanatnyi hatás eredményéről kívánok beszámolni. Gordon ur egy magas tenor organumával rendelkezik, melynek kivált közép- és felső regisztere behízelgő, lágy és kellemes csengésű; ehhez járul még a rendkívüli nagy zenei tudás és az Isten adta fényes talentum, melyek segítségével hangjának timbréje és értelmezett előadásának bensősége egyéniségének ama fényes zomanczát kölcsönözi, melynek neve művészet. A sopráhang imitációja pedig nem egyéb, mint a torokhang travers-

bólintott fejével s hidegen, kurtán szólt Ilonka-hoz:

— Mama igen fog örülni.

Ilonka adta az ügyetlent, a zavarbajott s tulzó hajlongások között hebegett valami Ilonka nagysám . . . félét. Vidám kacagásukkal felverték a komor park csendjét s egy-egy madarfittybe belevegyült néha egy csók csattanása.

Dénes főhadnagy megkapta a nősülési engedélyt s csak az esküvő napját kellett még kitűzni. Elhatároztak, hogy azt három hét múlva tartják meg.

Addig boldog, gyönyörteljes várakozás közt mult az idő. Este felé kimentek néha egy kis jukkerfogaton a közeli erdő közé, hol az őszi, sárgás, vöröses koronájú fákkal szegett erdei uton csak egy-egy megrettent s a tisztásra szökött őz lathatta szelid, nagy szemével, a mint az a két alak egymáshoz simul s aztán a távolban egybeolvad a két fej körvonala . . .

Az őrnagy tudatta a főhadnaggyal, hogy négy heti szabadságot kapott. Béla egyuttal meghívta parancsnokát a holnap esküvőjére. Este bucsuztatták a bajtársak a legény elöttől. Vigabb, hangosabb s boldogabb volt ez az est valamennyi előbbénél.

Mikor kezdett már a társaság érzékenykedni s a kadét sirva jelentette ki, hogy nem akad több olyan mulatos legény az összes hadseregek sematizmusában, mint a milyen a főhadnagy volt: Dénes észrevétlenül odahagyta a mulatókat.

Kinn már szürkülni kezdett. Körül, a hegyek fenyőkkel kicsipkézett ormain, már itt-ott megvilant a felhők mögöl a hajnal bitor sugara. A főhadnagy visszsgondolt arra az időre, a mikor egyszeriben így, mint most, haza felé tartott s lelkeben először szólalt meg a szerelem hangja Ilonka iránt. Boldog gondolatokba merülve ért lakására. Az ajtót nyitva találta. Nem ugylt rá, vagy észre sem vette. A legény máskor is nyitva hagyta feledékenységből. Holnap, az oromnap kedvéért, a szidást előre elengedte érte.

szertü összeszorításának hoszu idejü fáradozás — és tanulmányának az eredménye. Ezek után áttérek Gordon ut biographiára, melynek anyagát a külföldi lapokból meritettem. Gordon K. született Dél-Oroszországban és zenei tanulmányait Milanóban végezte Viardot-Garcia, Artot de Padilla ée St. Giovanni vezetése alatt. Ezek után korüljárta az egész müvelt Európát — és nagy dicsőséget szerzett ugy nevének, mint jótékonyaságot a humanizmusnak is, mivel hangversenyeinek felejovedelmét mindég a jótékony-czélolknak áldozta fel. Ezekről bizonyaságot tesz az „Emlék-könyve“, mely királyok, herczegek, müvészek stb. sajátkezü ajánlataival van telve. A többiek között minket magyarokat érdeklők közül a következők bent foglalvak: Gordon ur Ujvidéken elbajotta közönségünket bámulatos hangjával, a melylyel a közjótékonyaságnak is jelentékeny szolgálatokat tett. Ujvidék, 1995. aug. 3. Flatt Viktor, főispán.

A dal olyan mint a virág,
A virág olyan mint a dal,
Amaz illatban hervad el,
Ez érzelembe hal el!

Brankovits György.

Gordon ur, ki a művészetet a jótékony-sággal egyesíti Aradon tartott hangversenyében egy ilyen élvezetes estét szerzett hallgatóinak, miért is őt, a nagy művészt, legmelegebben ajánlhatom, minden szép ének barátjának partfogásába. Bohus Istvan, főrendi-házi tag. — Gordon Károly orosz énekes idejött, énekel és jól cselekedt. Eneke tetszett hallgatóinak, jócselekedete az Istennek. Rakossy Jenő. — A kinek az Isteni gondviselés szép elbajoló hangot ad tiszteletre méltó, mert benne megnyilatkozik a teremtés végtelen nagysága ereje, mely a szépben és jobban nyilvánul; kétszeresen tiszteletreméltó, ki hangját a jótékonyaság szolgálatába bocsátja. N-Becserek 1895. IX. 12. Báro Feilitzsch Berthold. — Két ízben gyönyörködtem Gordon Károly ur szép énekében, melylyel igazan nagy élvezetet szerzett nekem. Báro Feilitzsch Bertholdné, Báro Banffy Alice. — Masok művészetén az is gyönyörködhetik, kitől az Isteni gondviselés a művészi ihlettséget megtagadta. Így gyönyörködöm én is, minden dalestélynek hallgatásában. Rónay Jenő, főispán. A hangversenyyel összekötött táncmulatságra a jegyek már most is kaphatók a Kirchner J. E., Dimitrije-vits J. és Kehrer-fele kereskedésekben.

Itt a tél A múlt pénteken reggel arra ébredtünk fel, hogy öreg varhegyünk fehér hólepellel van borítva, mely alól csak itt ott

A mint belépett, hátratántorodott . . .

A szobában fojtó lüporzag aradt szét s a padlóan egy mozdulatlan, merev, sötét tömeg feküdt.

A szurkuló félhomályban, széjjelomlott furtjei közt véreben feküdt Domokos Géziné, sapadt, beesett arczzal, fennakadt, megüvegesedett szemekkel . . .

* * *

Az őrnagy korán reggel hívatta Dénes Béla főhadnaggyot. Komoly, szigoru hangon kijelentette, hogy a történt dolog fölötte kompromittáló a főhadnaggyra nézve. Addig is felát, a míg minél előbbi athelyezése megjön, vegye igénybe kapott szabadságot s utazzon el innen. Így kívánja ezt a tisztai állás becsülete, szennytelensége.

Délben egy livrés inas egy kis csomagot hozott számára. Ilonka küldte benne a jegygyrnut s egy par hervadt rózsát: boldog emlékeit! . . .

Delután már utban volt,

Ilonka meg ott állt szótlanul, halványan azon a helyen, a hol először találkoztak. Hall zörrenéssel hullt le mellette egy falevél s elfodte, eltemette azokat a lábnyomokat, melyek egyszer oda mélyedtek az ut sarga fővényébe . . .

Az országuton kocsiszörgés hallatszott. Tudta, érezte, ki távozik azon, hogy talán soha többé ide vissza ne jöjjön; de nem ment a vasraos kerítésig, hogy utolsó Isten hozzádot intsen annak, ki magával viszi lelke feldult boldogságot . . .

A kocsí elhaladt s Ilonka megindult bizonytalan, lassu léptekkel odáig, a honnan végiglatatható a távolba elnyuló poros uton. Aztán ott állt s nézett, nézett a homalyba vesző semmiségbe akkor is, mikor már régen elfodott szemei elől mindent a távol és összefuto könyveit . . .

Fölötte a magasban egy csapat fecské szállt egy szebb, virulobb taj felé . . .

1896

feketéltek ki a szeszélyes alaku sziklák. A hó azonban nagyon rövid életű volt, mihamar elmosta az azóta folyton szitáló hideg eső.

Tüzeset. A múlt kedden este 5 óra tájban Radák Pera radakamala utcái haza leégett. A kár körülbelül 350 frt. Tűzoltóink gyorsan megjelentek és eléjét vették a nagyobb bajnak.

Felmentve. A pancsovai kir. járásbírósa vezetője: Fritsch Fülöp a múlt napokban tárgyalta dr. Ruttner Sándor v. főkapitány ismeret ügyét. A főkapitányt dr. Radda Ignác városi ügyész vádolta. A járásbíró két napig tárgyalta a hivatalból üldözendő cselekményt, melynek végeztével, számos tanu kihallgatása után dr. Millasevits Sándor kir. ügyész elejtette a vádat és így a járásbíró gr. Ruttner Sándor v. rendőrfőkapitányt felmentette, illetve vád hiányában ítéletet nem hozott.

Midőn a nagyközönség szives figyelmét **Unghváry László** hírneves 121 holdas czeplédi gyümölcsfaiskolájának mai számunkban is megjelent hirdetésére felhívjuk: egyuttal jelezzük az is, hogy biztos tudomásunk szerint Unghváry László-féle gyümölcsfaiskola telep egyike a legbizhatóbb gyümölcs, csemete beszerzési helynek, honnét hiteles faj, szép növésű, rendkívül gazdag gyökérezetű életerős csemetét és vadoncsot, kitűnően csomagolva, igen nagy mennyiségben s a legolcsóbb áron kaphatni. Igen nagy előnye a faiskolának az is, hogy homokos talajon létesült, már pedig általánosan tudva van, hogy a homok talajból kikerülő csemete mindig jobban fogamzik, mint a nehéz, iszapos vagy agyaföldben nevelt. Nagy előnye ezen iskolának továbbá még az is, hogy fájainak legnagyobb részét a leghitelesebb forrásból: Bereczki Mátétól szerezte be Unghváry László kimerítő nagy árjegyzékét kívánalomra bárkinek is készséggel megküldi.

Szőlőművelés a délvidéki kincstári homok-sivatagban. Egy évtizeddel ezelőtt a délvidék gazdaközönsége, amely különösen szőlőtermeléssel foglalkozott, kétségbe volt esve a fillók-szera pusztításai miatt. Pár esztendő hosszú idők szorgalmát és fáradságos munkáját tette semmivé. Temesmegye szőlőbirtokosai azonban újult erővel és szorgalommal fogtak az újraalkotás nagy munkájába s ma már örömmel látják, hogy az emberi kéz munkája megtermi a maga edes gyümölcseit. A verseczi, fehértemplomi a deliblati, duplaj-vracevgáji szőlőtelepek ma már a kényesebb igényeket is kielégítik, a birtokosoknak pedig szép kamatot nyújtanak. A duplaj-vracevgáji telep fehértemplomi lakosok tulajdona s 817 hold területű, melyből 603 hold már be van ültetve. A legrégebbi ültetvények 7 évesek s termésükkel a befektetett tőkét igen jól kamatoztatják. A telep múlt évi összes termése mintegy 3000 hektoliter vörös és 4000 hektoliter fehér bor, melyet mint új bort 18-19 frtjával vásároltak budapesti, promontori és bécsi kereskedők. E telepen a gyümölcstermelés is folklakolták s a jelen évben mintegy 20000 darab termő őszi barackfa volt kiültetve. Az őszi baracktermés kilónként 10-20 kr. volt, ami pedig eladásra nem volt alkalmas, pálinkafőzésre használtak föl. A csemegeszőlőt 15-25 kr-ért adták el s ebből körülbelül 4000 frt. volt a bevétel. — A „Fejértelap” verseczi lakosok tulajdona s területe 1500 holdnyi. Itt a beültetéseket még folytatják. — Az „Emánueltelep” területe 942 hold és csak a letelt évben kezdték művelni temeskubini lakosok. Eddig 66 holdat ültettek be, még pedig a szőlőtermelés modern követelményeinek annyira megfelelően, hogy e telep, ha továbbra is ily aldozattal és szorgalommal ültetik, mintaszerűnek lesz mondható. „Pálffytelep” szintén fehértemplomi lakosoké s területe 1125 hold, melyből már 244 holdat ültettek be az évben. Tekintve ez immunis homoktalajoknak a szőlőtermelés szempontjából való kiváló fontosságát, kívánatos, hogy a deliblati homokterületeket minél gyorsabban egészen beültessék. A temesvári kereskedelmi és iparkamara a kir. földművelésügyi miniszterium figyelmébe ajánlja, hogy ezen nagyterjedelmű homokterület hasznosításánál a magántőke vállalkozása és magantevékenység egy magában nem elég; hanem amint az Kecskeméten külön földi tőkével történik, itt államilag és a kirendelt kormánybiztosság hatósága alatt ugyancsak a homoki művelésben járatos magyar telepesekkel egy telepítvényt létesíteni kegyeskedjék, amelyvel nem csak magasabb állami feladatok megoldatásának elő, hanem másrészt az alföldi agrár szociális mozgalom is ellensúlyoztatnék.

Szerkesztői levelezés.

Sz—i. fehértemplom. Megkaptuk! Köszönjük? A jövő hétre maradt. A kiadóhivatalhoz tessék fordulni lappeldányokért.

Nyiltér.

Henneberg-selyem csakis akkor feketei, ha közvetlen gyáramból rendelik — valód, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterként — sima, csikos, koczkázott, mintázottakat, damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) s. a. t. **postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordultával küld: Henneberg G. (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben.** Svájcba czímzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Versecz város első utcája kétségtelenül a „Residenczia utca”. Nemcsak előnyös fekvése a város közepén teszi azzá, hanem az ősi szokás is. Ez városunk Andrássy utja és Boulevard Szt. Michel-je. Közönségünk ezt tünteti ki sétatával, itt ad találkát egymásnak, itt tolong és szép derült őszi estéken itt szívja teljes tüdővel magába a kocsi által felvert port. Hacsak a port kellene nyelni! Multkor úgy rémlett, hogy Residenczia utcában havozik s közelebb érven oda egy barátunk, fuldokolva menekült belőle. Szegény, mintha csak egy tollas zsákból bujt volna elő, úgy nézett ki. Csupa tollu volt a ruhája. Tehát ilyen a tisztaság városunk legelső utcájában? Igazán mindenki, aki még végig nem ment Residenczián csütörtökön vagy vasárnap délelőtt, vegyen magának annyi fáradságot s nézze meg, hogy néz az ki! Utalattal fogja nézni azt a sok piszkot, szemetet, rongyot, tollat, ganéjt, a melynek vastag retegei maguk alá temetik Residencziát. Konstantinápoly piszkosságáról híres kulvarosainak nincs az az utcája, a mely vetélkedhetne Versecz város fútczájával piszkosság dolgában. Aszfaltjárón nem lehet előre menni, mert temérdek lúd sétál rajta, s elalja az utat. Hogy ezek nem a tisztaságot terjesztik ott, azt mindenki belátja, a ki a ludakat nem a természetrajzból, hanem a megfigyelésből ismeri. A vidék összes csirke, hacska, tyuk, pulyka, lud stb selegeinek piszkokjai ott a Residencziánkban trogyadombok gyanánt emelkednek s ilyen illatok mellett szállottetik az ott lakók szobáikat, engedve, hogy a levegőben szállingozó sok kimondhatatlan holmi meglátogassa szalónjaikat s megmételjeze lakásaik levegőjét. Valóban semmi sem megfoghatatlanabb előttünk, mint a város edliseinek ama csökönyös közönyössége, melylyel a tisztaság iránt viseltetnek, és a legősibb angol flegmát is kiragadja állapotából az a tulhajtott türelem, a melylyel a polgárság ezt a piszkosságot egykedvűen nézi. Minden idegen azt iktatja jegyzeteibe: a város utcái azt árulják el, hogy a lakosságnak nincs fogékonysága a tisztaság iránt. Erre a megjegyzésre mind-egyikünkben felforr a vér, de az idegennek mégis igaz van. Vagy talán egy-két csirke-áruló miatt nem lehet a csirkepiacot onnan más helyre áttetni? Akkor valóban sajnálatra méltó állapot az, ha egyesek érdekének van alárendelve a közérdek. Reméljük, hogy a város ezt nem fogja tovább tűrni, s a szarnyasok számára más helyet fog kijelölni. **Anér.**

**) E rovatban közlöttékért a felelőség a beküldőt illeti. Szerk.—*

5853 sz. — tkv. 1895.

Árverési hirdetés.

A verseczi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Gavrilla Pau n-zsámi lakosnak Gavrilla Nikolae és kk. Gavrilla Dragina n-zsámi lakosok elleni végrehajtási ügyében 36 forint 60 kr. eddigi, 8 forint jelenlegi és a még felmerülő költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Nagy-Zsám község 709 sz. tkvben irt A I 102-103, hr. sz. 52. öszs. sz. egész ház (a végrh. törv. 156. §-a értelmében) az az 1792 10. hr. sz. egész ingatlan 398 frt, a n-zsámi 719. sz. tkvben felvett A I 2160/b 2. hr. sz. ingatlan 3. része 174 frt, és vegül a n-zsámi 686. sz. tkvben felvett A I 2160 b 1. és 1702-1704 b 1. hr. sz. egész ingatlan 158 frtban megállapított kikiáltási árban 1895. évi november hó 12-ik napján d. e. 9 órakor Nagy-Zsám n a községi előjárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

- 1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.
- 2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 39 forint 80 krajczárt, 17 forint 40 krajczárt, 15 forint 80 krajczárt készpénzben vagy az 1881. 60. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított

és az 1881. november hó 1-én 3333 sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt övadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírósa telekkönyvi irodájában s a fentnevezett község előjáróságnál megtekinthetők.

Verseczen, 1895. évi augusztus hó 14-ik napján.

Kir. járásbírósa mint tkvi hatóság.

5847. sz. — 1895. tkv.

Árverési hirdetés.

A verseczi kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy német-szamorai takarek és önség. egylet mint következetnek, Juak Vasza (Vaszilje) kis-gáji lakos elleni végrehajtási ügyében 69 frt. 50 kr. tőke, ennek 1895. évi február hó 25-től járó 6% kamata, 23 frt. 15 kr. eddigi, 8 forint 65 kr. jelenlegi és a még felmerülő költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Kis-Gáj község 7. sz. tkvben irt A I (10-11) hr. sz. 3. öszs. sz. egész ingatlan (a végrh. törv. 156. §-a értelmében) 266 forintban, továbbá a kis-gáji 246. sz. tkvben felvett 502/b és 857-858/a hr. sz. ingatlan 114 frtban megállapított kikiáltási árban 1895. évi november hó 18-ik napján d. e. 9 órakor Kis-Gájon a községi előjárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

- 1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.
 - 2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 26 frt 60 krt, 11 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. November 1-én 3333 sz. a. kelt I. M. R. 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.
- Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírósa telekkönyvi irodájában és a fentnevezett község előjáróságnál megtekinthetők.

Verseczen, 1895. évi augusztus hó 24-ik napján.

Kir. járásbírósa mint tkvi hatóság.

5850. sz. — 1895. tkvi.

Árverési hirdetés.

A verseczi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Seemayer Károly végrehajtottának Doffer Anna végrehajtási szenvedett elleni végrehajtási ügyében 250 frt. tőke, ennek 1895. évi február hó 5-től járó 6% kamata, 23 frt. 95 kr. eddigi, 11 frt. 65 kr. jelenlegi megállapított költségek behajtása végett az 1881. LX t. cz. 156 §-a alkalmazásával az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Kudricz község 1454 sz. tkvben Steger Mária, Doffer Anna, kk. Specht Rozina és özv. Specht szül. Leininger Mária tulajdonú felvett A I (223-226/b) hr. sz. 303 öszs. ingatlan 160 frt. ban, ugy a kudriczi község 1456. sz. tkvben Specht férj. Steger Mária és Specht férj. Doffer Anna tulajdonú felvett A I (223-226 a) hr. sz. 7. öszs. sz. ingatlan 400 frtban megállapított kikiáltási árban 1895. évi november hó 11-ik napján d. u. 2 órakor Kudriczon a község előjárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni, u. m.:

- 1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.
 - 2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 16 forintot és 40 forintot készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.
- Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. bíróság telekkönyvi irodájában és a község előjáróságnál megtekinthetők.

Verseczen, 1895. évi augusztus hó 12-ik napján.

Kir. járásbírósa mint tkvi hatóság.

5849 szám. — tkv. 1895.

Árverési hirdetés.

A verseczi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Morlán Konstantinnak Kracsun Ilka elleni végrehajtási ügyében 200 frt. tőke, ennek 1890. évi január 15-től járó 6% os kamata, 33 frt 95 kr. eddigi, 13 forint 65 kr. jelenlegi költségek behajtása végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Klopodia község 267. sz. tkvben Kracsun Ilka tulajdonú felvett A I 470-471 hr. sz. 199 öszs. sz. ugy a 659, 886, 753, 1063, 1341, 1346, 1654, 2133, 3201, 3352/56 és 3280 hr. sz. ingatlanok 1579 frtban az A + 1820-1821 hr. sz. ingatlan 54 frtban, az + 2804-2805 hr. sz. ingatlan 48 frtban, az A + 2821-2822 hr. sz. ingatlan 51 frtban, az A + 2849-2850 hr. sz. ingatlan 178 frtban, az A + 2862 hr. sz. ingatlan 12 frtban, az A + 2868 hr. sz. ingatlan 7 frtban, az A + 2874 hr. sz. ingatlan 12 frtban, végül az A + 3034 hr. sz. ingatlan 32 frtban megállapított kikiáltási árban 1895. évi november hó 15-ik napján d. e. 10 órakor Klopodián a községi előjárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni ugy mint:

- 1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.
- 2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 157 frt 90 krt, 5 frt 40 krt, 80 krt, 5 forint 10 krt, 17 forint 80 krt, 1 frt 20 krt, 70 krt, 1 forint 20 krt és 3 forint 20 krt készpénzben, vagy s

1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rend 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. törv.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírósi telegkönyvi irodájában és a község előjáróságánál megtekinthetők.

Verseczen, 1895. évi augusztus hó 14-ik napján.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

7291. szám — 1895. tkvi.

Hirdetmény.

Kustély községre nézve az 1892. XXIX. t. cz. értelmében a tényleges birtokos tulajdonjogának a telegkönyvekbe való bejegyzése és a telegkönyvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztével, ez azzal felszólással tétetik-közé:

1) hogy mindazok, kik az 1886 : XXIX. t. cz. 15. és 17. §-ai alapján — ideértve e §-oknak az 1889 : XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában és az 1891 : XVI. t. cz. 15. §. a. pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889 : XXXVIII. t. cz. 7. §-a és az 1891 : XVI. t. cz. 15. §. b. pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886 : XXIX. t. cz. 22. §-a alapján történt törések érvénytelenségét kimutatják, evégből törési keresetüket **hat hónap alatt**, vagyis az 1896. évi május hó 2-ik napjáig bezárólag a telegkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2) hogy mindazok, a kik az 1886 : XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ának esetében — ideértve az utóbbi §-nak az 1889 : XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat **hat hónap alatt**, vagyis 1896. évi május hó 2-ik napjáig bezárólag a telegkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3) hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889 : XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telegkönyvi hatósághoz **hat hónap alatt**, vagyis 1896. évi május hó 2-ig napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adták át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telegkönyvi hatóságnál átvehetik.

Verseczen, a kir. bíróság mint telegkönyvi hatóságnál, 1895. évi szeptember hó 22-én.

Paulovics,
kir. járásbíró.

7203. sz. — 1895. tkvi.

Póthirdetmény.

A verseczi kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, miszerint a kir. államkincstár végrehajtható Gera Dimitrie örökösai kisk. Gera Jon és Maria, Gera Koszta, Gera Gyorgye és özv. Gera Kosztané mint kisk. Gera Jon és Todor gyámja végrehajtást szenvedők elleni 611 ft. 03 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyében 6500 1895. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a German község 28. sz. tjkvben Gera Gyorgye, Gera Koszta, kisk. Gera Jun, Todor, Jton és Maria tulajdonául felvett A I (50 51) hr. 28. öszs. sz. ingatlan, ugy a 260 és (524 525) hrsz. ingatlanok 1784 ft. kikiáltási árban 1895. évi november hó 23-án d. e. 9 órájra kitűzött árverés az 1881 : LX t. cz. 167. §-a alapján Zserkovics Maria jelenleg verseczi végrehajtható örökösök is 246 ft. tőke követelése s jár. kielégítése végett megtartani fog.

Verseczen, 1895. évi szeptember hó 20-án.

Paulovics, kir. bír.

940 sz. — 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a verseczi kir. járásbírósnak 1895. évi 10592. sz. végzésével Kunze Anna felperes részére Lyuba Pál alperes ellen 185 ft. s jár. erejéig elrendelt kiel. végrehajtás folytán nevezett alperestől lefoglalt s 327 ft. 90 kr-ra becsült ingóságokra a verseczi kir. járásbírósnak 1895. évi 11126 számú kiküldött végzése folytán az árverés elrendeltével, annak a helyszínen vagyis Verseczen alperes lakásán leendő megtartására határidőül 1895. évi október hó 22-ik napjának d. e. 8 órája tűzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt szoba bútortat, házi felszerelvények, ruha és ágyneműek, 1 zongora s egyéb különféle ingóságok az 1881 : 60. t. cz. 107. és 108. §-ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívataknak egyttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra oly elsőbbséggel bírnak, mely az ezen ügybeni végrehajtási iratokból ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál az 1881 : 60. t. cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasztják.

Kelt Verseczen 1895. évi október hó 12-ik napján.

Nessel József,
kir. bír. végrehajtó.

6378. sz. — tkv. 1895.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. bíróság mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy Vattina községnek Tyirin Péter és Pandurov Vita vattinai lakosok elleni végrehajtási ügyében 37 ft. 41 kr. tőke, ennek 1893. évi december hó 30-tól járó 6% kamatai, 7 ft. 60 kr. eddigi, 10 ft. jelenlegi költség, továbbá Tyirin Péter tulajdonául felvett ingatlanokra 8 forint tőke, ennek 1893. évi december 30-tól járó 6%-os kamatai, 2 ft. 40 kr. már megállapított és a még felmerülő költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Vattina község 23. sz. tjkvben írt A I (182-183) hrsz. 23 öszs. sz. ház és beltelek fele, a 723. hr. sz. ingatlan fele, a 300-301 b hr. sz. ingatlan fele 432 ft., A + 605 b hr. sz. ingatlan fele 14 ft., + 250 hr. sz. ingatlan 46 ft., továbbá a vattinai 162 sz. tjkvben felvett A I (89-90 a) hr. sz. öszs. sz. ház és beltelek 216 forintban megállapított kikiáltási árban 1895. évi december hó 2-ik napján d. e. 9 órákor Vattinán a községi előjáróság irodájában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 43 forintot 20 kr., 1 forint 40 kr., 4 forint 60 kr., 21 forint 60 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt J. M. R. S. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírósi telegkönyvi irodájában és a fentnevezett községeljáróságánál megtekinthetők.

Verseczen, 1895. évi augusztus hó 21-ik napján.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

5517. sz. — 1895. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Osztóics Ivánnak Stefanovits Demeter elleni végrehajtási ügyében 123 ft. 12 kr. tőke, ennek 1894. évi szeptember 24-től járó 6%-os kamata, 44 ft. 15 kr. eddigi, 12 ft. 82 kr. jelenleg megállapított költségek behajtása végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Vljakovecz község 402 sz. tjkvben Karagya Maxim, Karagya Katalin, Stefanovits Demeter, Ikk. Gyugya Paula, Junon és Rozina tulajdonául felvett A I (211-212 a.) hr. sz. 105. öszs. ház és házhely az 1881 : LX. t. cz. 156. §-ának alkalmazása mellett 416 ftban s a vljakoveezi 361. sz. tjkvben A I 841, 1034, 1167, 1700, 1765, 1897, 2182, 2299. hr. sz. szántókból Stefanovits Demeter tulajdonául felvett 2/3 rész 223 ftban megállapított kikiáltási árban 1895. évi november hó 5-ik napján d. u. 3 órákor Vljakoveezen a községi előjáróság irodájában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 41 ft 60 kr és 22 forint 30 kr készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. k. igazságügyminis-teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. törv.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. bíróság telegkönyvi irodájában és a fentnevezett községi előjáróságánál megtekinthetők.

Verseczen, 1895. évi július hó 28-ik napján.

Kir. járásbírósi hatóság mint tkvi hatóság.

A kőbányai

KIRÁLYSÖRFÖZŐ részvénytársaság

tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy sör gyártmányainak elárúsítását megkezdte és azokat:

**Ászok, Király, Márcziusi, Korona
és Bajorsör**

elnevezéssel **hordókban és palaczkokban** hozza forgalomba.

Kivánatra árjegyzék ingyen és bérmentve.